

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев11056/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Франц Бранко Бутолен, адвокат из..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6023/23 од 18.01.2024. године, на седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6023/23 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14763/19 од 11.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, није дозвољено преиначење тужбе из поднеска тужиле од 09.10.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи, на име мање исплаћених пензија за период од 01.06.2016. године до 30.04.2019. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи, на име мање исплаћених пензија за период од 15.02.1999. године до 31.05.2016. године исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је ставом шестим изреке тужиле ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6023/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 14763/19 од 11.07.2023. године у ставу другом, трећем, четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба је поднета дана 08.07.2019. године, као вредност спора означен је износ од 1.982.888,30 динара. Поднеском од 15.06.2021. године тужиља је смањила тужбени захтев на износ од 1.952.455,45 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору и да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду изнето, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**